

Alkotmánybíróság

Alkotmánybíróság

Cím: 1015 Budapest, Donáti u. 35.-45.

Posta cím: 1535 Budapest, Pf.: 773

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/899/2019.

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/899-2/2020</i>	
Érkezett: <i>2020 JÚL 16.</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>clm'</i>
Melléklet: <i>db</i>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróság 2020. június 05. napján kelt, IV/899-1/2020. számú ügyiratában foglalt hiánypótlási felhívásának eleget téve, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, 2020. február 13-án kelt, Pfv.V.20.633/2019/12. számú ítéletének a Debreceni Ítéletábrla Pf.I.20.746/2018/9. számú II. fokú jogerős ítéletének és a Nyíregyházi Törvényszék 1.P.20.870/2017/50. számú I. fokú ítéletére is kiterjedő alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszomnak a „**2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása**, b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása” részét az alábbiakkal egészítem ki:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja a tisztességes eljárás követelményét és a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ezért az alapjogsértések az ügyben hozott ítéletekben testet öltő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek minősülnek az, hogy az ügyben eljáró bíróságok a döntéseik szempontjait, indokait nem kellő részletességgel kell mutatták be, mert nem adnak számot arról, hogy az általam és jogi képviselőm által benyújtott, az általam sebész szakorvosi minőségben kiállított ambuláns lapokat érdemben miért nem vizsgálták meg és vették figyelembe. A sérelmezett bírói ítéletek alapos ok nélkül hagyták figyelmen kívül a hatályos jogot, ezért önkényesek, fogalmilag nem tisztességesek és nem férnek össze a jogállamiság alapelvével, mert figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy:

- Az alperesi bizonyítási indítvány elutasítására vonatkozó bírói rendelkezés a Nyíregyházi Törvényszék 1.P.20.870/2017/35. számú tárgyalási jegyzőkönyvben van, mellyel kapcsolatban többek között az is sérelmezhető, hogy azon a tárgyaláson senki nem volt jelen, így tehát a bíróság úgy döntött ezen kérdéskörben, hogy az alperes és a jogi képviselője sem volt jelen, így észrevételt sem tehetett erre vonatkozóan.

- Az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó végzést a Nyíregyházi Törvényszék 1.P.20.870/2017/7. számú jegyzőkönyvben találhatjuk, melynek során a bíróság 1.000.000.Ft letétbehelyezését kérte. Erre az alperesek külön beadványban reagáltak, melyben leírták, hogy az anyagi helyzetük milyen okoknál fogva nem teszi lehetővé az ilyen magas összegű szakértői díj megelőlegezésére, erről a kérelemről az I. fokú bíróság nem döntött.
- A Nyíregyházi Törvényszék 1P.20.870/2017/20. számú jegyzőkönyvben a bíróság egyértelműen arról tájékoztatta az alpereseket, hogy őt terheli annak bizonyítása, hogy nem áll fenn ilyen összegű tartozása, márpedig ezen bizonyítási indítványnak az alperes kétséget kizáróan csak olyan formában tudott volna eleget tenni, ha becsatolja a rendelkezésre álló dokumentumokat, és a bíróság elfogadja a tanúbizonyítási indítványokat.
- A fizetési kötelezettségem fenn nem állta tekintetében engem terhelő bizonyítási kötelezettségem folytán nem biztosítottak számomra lehetőséget a szankcióval érintett vényfelírások esetében:
- Az ellátott betegek tanúkénti kihallgatására, az általuk a részemre megtett írásbeli nyilatkozatok okirati bemutatására és értékelésére.
- Az általam sebész szakorvosi minőségemben elvégzett vizsgálatokról szóló ambuláns lapok, mint orvosi dokumentációk és mint okirati bizonyítékok előterjesztésére és értékelésére.
- Azzal pedig, hogy mindezeket a törvényszék elutasította, megfosztott Engem, mint II. rendű alperest ezen alapvető védekezés jogától.

A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ez azért van így, mert az Alaptörvényből a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságának az igénye is következik, vagyis, hogy képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására, mert minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

Az alkotmányjogi panaszommal sérelmezett bírói ítéletek Magyarország Alaptörvénye XII. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és 28. cikkébe ütköznek, mert sértik a munkához való alapjog szerves részét képező, a foglalkozás szabad gyakorlásához fűződő alkotmányos alapjogot, és a sérelmezett bírói döntések nem biztosítottak számomra az Alaptörvény XXVIII. cikke szerinti eljárásuk során a 28. cikk szerinti kellő, érdemi és hatékony bírói jogvédelmet, azáltal, hogy

- Az ügyben hozott bírósági ítéletek nem vették figyelembe azt a felperesi oldalról azt, hogy alapvető szakmai tudatlanság és téves értelmezés van és hogy a felperes nem tudja és/vagy nem is akarja érdemben és a jogszabályi keretek között értelmezni azt, hogy egyazon orvos, ugyanazon a napon, ugyanazon orvosi rendelőben, gyakorlatilag rövid időn belül végez háziorvosi vizsgálatot, majd sebész szakorvosi vizsgálatot, ezt követően pedig ismét háziorvosi ellátást. A felperes részéről az ominózus ellenőrzés során eljáró, az ellenőrzést végző személyek egyike sem rendelkezett az ellenőrzés időpontjában sebészszakorvosi szakképesítéssel, működési engedéllyel, vagy egyéb ezen tevékenység végzésére jogosító jogviszonnyal (pl. segítői tevékenység, kórházi orvosi alkalmazás, önkéntes segítői tevékenység, stb.). Az ellenőrzést végzők vagy egyáltalán nem is akartak, vagy nem tettek különbséget az I. rendű alperesi jogelődénél az ellenőrzés során vizsgált, illetve a perben átadott, az Én, mint II. rendű alperestől származó orvosi dokumentációk között, abban a tekintetben, hogy az, mint háziorvosi dokumentumként keletkezett, vagy szakorvosi ellátás dokumentációjának tekintendő.
- Az alkotmányjogi panasszal sérelmezett ítéletek nem vették figyelembe, hogy Én, mint II. rendű alperes az I. rendű alperesi jogelődénél, tehát az [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] 2005. október 28. napján, megkötött 15 H 562 0706 szerződés számú alapszerződés részét képező 3. számú melléklet szerinti „Megállapodás” értelmében, háziorvosként és sebész szakorvosként is végzett orvosi tevékenységet. Tehát ennek alapján az szóban forgó finanszírozási szerződés értelmében nevezett, mint szabadfoglalkozású orvos általános jogcímen társadalom biztosítási támogatással jogosult volt gyógyszeres és gyógyászati segédeszközök rendelni. Mindezekről függetlenül továbbá Én, mint II. rendű alperes, 2009. január 03-án megbízási szerződést kötött önkéntes segítői jogviszony létrehozására az I. rendű alperesi jogelőddel, azaz az [REDACTED] Bt.-vel, mely szerint a Bt. a II. rendű alperest, azaz [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] önkéntes segítőként sebész szakorvosként foglalkoztatta a rendelőjében. Ennek kapcsán II. rendű alperes jogosult volt az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendelőjének, felszerelésének és várótermének használatára, sportsebészeti, sebészeti szakellátás és gondozás keretében nyújtott egészségügyi szolgáltatás céljából. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ nyilvántartási adataiból is egyértelműen megállapítható, hogy Én, mint II. rendű alperes, 2005. március 31.-től – 2010. március 31-ig önmagam is rendelkeztem sebészeti tevékenységre működési engedéllyel. Én, mint II. rendű alperes sebész szakorvosi tevékenységem egyébiránt 2009. január 01-től – 2015. december 31-ig a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendelőjében végeztem. Az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003.

(VII.15.) Kormányrendelet 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy: „Egészségügyi szolgáltatás nyújtására - ha törvény másként nem rendelkezik - az e rendelet szerinti működési engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltató jogosult. Működési engedély nélkül jogosultak részt venni az egészségügyi szolgáltatás nyújtásában az egészségügyi szolgáltató alkalmazottai, a szolgáltatóval munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban foglalkoztatott személyek, az egészségügyi szolgáltatást nyújtó társas vállalkozásban személyesen közreműködő tagok, az egészségügyi szolgáltatónál szabadfoglalkozás keretében, egyházi személyként vagy önkéntes segítőként egészségügyi tevékenységet végzők, valamint a személyes közreműködők.” Az az mindennek értelmében az I. rendű alperesi jogelőd, vagyis az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendelőjében Én, mint II. rendű alperes, egyébiránt önkéntes segítői viszonyban, külön működési engedély nélkül is végezhetett sebészet szakorvosi tevékenységet.

- Az alkotmányjogi panaszommal érintett bírósági ítéletek azt sem vették figyelembe, hogy felperesi jogelőd általi ellenőrzés időpontjában hatályos, „Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár ÁLTALÁNOS SZERZŐDÉSI FELTÉTELEI gyógyító-megelőző ellátások Egészségbiztosítási Alap terhére történő finanszírozására” elnevezésű ÁSZF-je 12.) pontja kimondja, miszerint:

„12.) Szolgáltató jogosult a szerződött szolgáltatási tevékenységet végző orvosait - szakképesítésük alapján, feladataik ellátásához szükséges mértékben, ezen belül az általa külön meghatározandó feltételekkel – feljogosítani, a szakképesítési és szakmai előírások maradéktalan figyelembe vételével, az egészségbiztosítás keretében igénybe vehető egészségügyi szakellátásokra történő beutalásra, a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz, illetve a gyógyászati ellátás támogatással az arra jogosult részére történő rendelésére, valamint a táppénzfizetés alapjául szolgáló keresőképeség elbírálására és igazolására. Az orvos(ok) személyére (családi név és utónév, orvosi bélyegző száma) és a jogosultságára vonatkozó adatokat, valamint az abban bekövetkezett változásokat a Szolgáltató köteles a Finanszírozónak – a Finanszírozó által biztosított elektronikus felületen - bejelenteni. Bejelentés hiányában a jogosultság nem gyakorolható. Amennyiben a Finanszírozó egyéb hivatalos formában tudomást szerez az orvosok működésére vonatkozó változásokról, úgy azt jogosult a nyilvántartó rendszerben rögzíteni. Szolgáltató tudomásul veszi, hogy a jelen pontban meghatározott adatait – bármilyen változás esetén –minden hónap 5. napjáig a Finanszírozó részére köteles bejelenteni.”

Jelen esetben Én, mint II. rendű alperes az I. rendű alperesi jogelődnél, mint Szolgáltatónál, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 05. október 28. napján, megkötött 15 H 562 0706 szerződés számú alapszerződés részét képező 3. számú melléklet szerinti „Megállapodás” értelmében, háziorvosként és sebész szakorvosként is végeztem orvosi tevékenységet. Tehát ennek

alapján az szóban forgó finanszírozási szerződés és a felperesi jogelőd által ezen szerződéshez alkalmazott ÁSZF fent hivatkozott rendelkezése értelmében Én, mint II. rendű alperes, mint az I. rendű alperesi jogelődnél szerződött szolgáltatási tevékenységet végző sebész szakképesítésű (szak)orvos, általános jogcímen társadalom biztosítási támogatással jogosult voltam gyógyszer és gyógyászati segédeszközt rendelni. Erre tekintettel jogtalanul és az ÁSZF 12.) pontjába ütköző módon állapította meg a felperesi jogelőd az ellenőrzése során, hogy Én, mint az alperesi jogelőd által foglalkoztatott II. rendű alperes nem voltam jogosult a finanszírozási szerződés alapján a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz, illetve a gyógyászati ellátás támogatással az arra jogosult részére történő rendelésére, és jogtalanul kötelezte az alperesi jogelődot mindösszesen 52.989.904,-Ft megfizetésére a 2015. április 08-án kelt, E3312/1803-23/2014. számú fizetési felszólításával.

Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja a tisztességes eljárás követelményét és a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ezért az alapjogsértések az ügyben hozott ítéletekben testet öltő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek minősülnek és az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerint munkához való alapjog immanens részét képező, a foglalkozás szabad gyakorlásához fűződő alapvető jogot is sérti a fentiekben részletezett ténybeli és jogi érvek alapján, mivel a tényállást egyáltalán nem tisztázták az ügyben eljáró bíróságok abban a tekintetben, hogy a háziiorvosi praxisban – az alperesi jogelőddel kötött finanszírozási szerződés részét képező ÁSZF 12.) pontja alapján –jogosult voltam az általam sebész szakorvos minőségben javasolt gyógyszer és gyógyászati segédeszköz, illetve a gyógyászati ellátás támogatással történő rendelésére, ezáltal pedig az ügyben hozott ítéletek egyrészt az ügy szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékokat nem vizsgáltak és értékelték, másrészt figyelmen kívül hagyták az alperesi jogelőddel kötött finanszírozási szerződéshez tartozó ÁSZF 12.) pontjában foglaltakból adódó jogszerű magatartásomat. Az ítéletek ugyanis érdemüket tekintve azt közvetítik, hogy a háziiorvosi praxisban megkötött finanszírozási szerződés alapján, sebész szakorvosként előírt gyógyszer és gyógyászati segédeszköz, illetve a gyógyászati ellátás támogatással történő rendelésére nincs mód, illetve a háziiorvosi tevékenység mellett sebész szakorvosi ambuláns tevékenység, sebész szakorvosi ellátás, vizsgálat nem végezhető, amely így mind a háziiorvosi tevékenységem, mind a sebész szakorvosi tevékenységem, mint foglalkozásom szabad gyakorlásához fűződő alkotmányos alapjogomat sérti.

isztele